

CHAPTER – 24

தமிழ் இலக்கியவாதிகள் அறிவியலுக்கு முன்னோடிகள்- ஓர் ஆய்வு

முனைவர் வெ. வீரமுத்து,
உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் சார் அறிவியல் துறை
திருவள்ளூர் அரசுக் கலைக் கல்லூரி
இராசிபுரம்.

முன்னுரை

இக்கல்வியுலகில் சிந்தனை, அறிவியல் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். தமிழ் இலக்கியவாதிகள் அறிவியலின் முன்னோடியாவும்; திகழ்ந்தான் தாய் மொழியில் கற்பிப்பதற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் எனவும் அறிவியலுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு இன்றைக்கு நம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், காலக்கண்ணாடியாகத் திகழும் இலக்கியங்களில் அறியலாம். பன்னெடுங் காலமாகவே நாகரிகத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியவன் தமிழன் என்பது வரலாற்று அறிஞர்கள் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை. அறிவியற் கலைகள் அவர்களிடம் பயன்முறைக் கலைகளாக மிளிர்ந்தன என்பதற்குப் பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் வாழ்வில் பயன்முறை அறிவியல் துறைகளாக மிளிர்ந்தன என்பதற்குப் பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. அவற்றுள் இலக்கியச் சான்றும் ஒன்று அவ்விலக்கியச் சான்றுகள்; அறிவியலுக்கு

முன்னோடியாக எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை கீழே காண்போம்.

1. கபிலரும் கலிலியோவும் கபிலர்

திருக்குறளின் பெருமையைக் கூறவந்த கபிலர், பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட

பனையளவு காட்டும் பழத்தான மனையளகு

வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்

வெள்ளைக் குறட்பா விரி

(திருவள்ளுவமாலை பா.5)

எப்படி மிகச் சிறிய பனித்துளிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின் சாயை அடக்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள் வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பது இப்பாட்டின் பொருள்.

இதில்,

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து

என்ற வரிகள் கலிலியோவின் கருத்தோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

கலிலியோ

கலிலியோ, ‘ஒளியைக் கோட்டம் அடையச் செய்வதனால் தொலைவிலுள்ள பொருளின் உருவத்தை அண்மையில் வந்து தோன்றும்படி செய்யலாம்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒளவையாரும் பாஸ்கலும்

ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடல்நீர் நாழி முகவாது நானாழி.

(வாக்குண்டாம் – பா. 19)

ஒளவையார் என்ற வரிகளால் அறியலாம்.

ஆழமாகிய கடலிலுள்ள நீரை, ஒரு படியைக் கொண்டு ஆழ அழுக்கி முக்கினும் (முழு அழுத்திக் கொண்டாலும்) நாலுபடி நீரை கொள்ளாது. ஒளவையார் சிந்தையே பாஸ்கலின் கண்டுபிடிப்பாகத் திகழ்கிறது. பாஸ்கல் பாஸ்கல் என்பவர் “அழுத்தத்தால் நீர்ப் பொருள் சுருங்குவதில்லை” என்று கண்டு பிடித்துக் கூறியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகரும் நியூட்டனும் மாணிக்கவாசகர்

இறைவனின் பெருமையைக் கூறவந்த மாணிக்கவாசகர் தம் வாசகத்தில் அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்றும் நடப்பான நடாஅய் கிடப்பன கிடாஅய் நிற்பன நிறுவிச் சொற்பதங் கடந்த மேலோன்

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவன் பார்வை இல்லை என்று சொன்னால் நடப்பனவும் கிடப்பனவும் நிற்பனவும் எவ்வித இயக்கமும் இன்றி அவ்வப்படியே இருக்கும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதனையே கல்வியாளர்கள் தூண்டல் – துலங்கல் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஒவ்வொரு தூண்டலுக்கும் ஒரு துலங்கல் உண்டு. ஆகையால் வேற்று விசையால் தூண்டப்படாத வரையில் நிற்கின்ற பொருள் நின்று கொண்டே இருக்கும் என்ற நியூட்டனின் விதி மாணிக்கவாசகரின் சிந்தனையோடு ஒத்திருப்பதைக் காணலாம்.

நியூட்டன்

நியூட்டன் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. ஒரு முறை நியூட்டன் தனது தோட்டத்தில் ஆப்பிள் மரத்தைப் பார்த்தபடியே அமர்ந்திருந்தார். அப்போது ஆப்பிள் பழம் ஒன்று மரத்திலிருந்து கீழே வீழ்ந்தது. இப்பழம் மேல் நோக்கிச் செல்லாமல் கீழ்நோக்கி வீழக் காரணம் என்னவென்று சிந்தித்தார். அவர் ஆய்வுச் சிந்தனையினின்று பிறந்ததோ புவீயீர்ப்பு விசையாகும். அவர் தம் ஆய்வில் குறிப்பிடும் போது “வேற்று விசையால் தூண்டாப்படாத வரையில் நிற்கின்ற பொருள் நின்று கொண்டேயிருக்கும்; ஓடுகின்ற பொருள் அதே வேகத்தில் அதே திசையில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொல்காப்பியரும் அரிஸ்டாட்டிலும்

ஆதியில் இயற்கையை ஆராயத் தொடங்கிய மனிதனுக்கு ஓர் உண்மைப் புலப்பட்டது. ஒன்றாய் இருந்த விதை வேராய் அடிமரமாய், கிளையாய், கொம்பமாய், கவடாய், இலையாய், பூவாய், காயாய் என்று பலவகையாய் மாறவது போலவே, வித்தென அருவமாய் நின்றவை மரம் என உருமாறியதாக அவன் நினைத்தான். இக்கொள்கைக்குப் பரிணாம வாதம் என்று பெயர் கூர்தல் அறம் என்றும் இதனை வழங்குவர் என அரிஸ்டாட்டில் கூறுகிறார்.

தொல்காப்பியர்

இதற்கு முன்பே இக்கருத்தை ஒட்டியே தொல்காப்பியரும்.

**நிலம் தீ நீர்வளி விசும்பொடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் (தொல் பொருள் மரபு 9)**

என்று கூறினார். இதனையே கம்பநாடனும் பூதம் ஐந்தும் விளங்கிய

**விகாரப் பாட்டின்
வேறுபாடு உற்ற வீக்கம் (கம்பரா. சுந்தர. காப்பு)**

என்று கூறுவான்.

அரிஸ்டாட்டில்

இவர் கொள்கைப்படி, “நான்கோ ஐந்தோ தனிப்பொருள்கள் தனிமங்கள், மற்றவை யாவும் தனிமங்கள் பலவகையாகச் சேர்வதால் உண்டாகும் சேர்க்கைப் பொருள்கள்.” இப்படிப் கலப்பதனைப் பஞ்சீகரணம்’ என்று வேந்தாந்தம் கூறும். இவ்வாறு கலக்கும் பொருள்களை அறிவியலார் தனிமங்கள் என்று பேசுவர்.

அணு பற்றிய சிந்தனைகள் கம்பராமாயணத்தில் இரணியவதைப் படலத்தில் இரணியனுக்கும் பிரகலாதனுக்கும் நடைபெறுகின்ற உரையாடலில் அணுவைப் பற்றிய கருத்து காணப்படுகிறது.

நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கு இருக்கின்றான்? என்று இரணியன் பிரகலாதனைக் கேட்க, அதற்கு அவன், சாணிலும் உள்ளூர் தண்மை அவைவினைச் சதகூறு இட்ட கோணிலும் உளன் என்று விடை கூறுகின்றான். இங்கு அணு என்பது ஒரு சிறிய பொருள் அணு நூலில் ஒரு பகுதி “கோண்” என்ற கருத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பரஞ்சோதியாரும், தம் திருவிளையாடற் புராணத்தில்,

**அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவாக அணுக்கள்
எல்லாம் அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்
சிறிதாயி னானும் (திருவிளையாடல் – பாயிரம் செய்- 6)**

என்று கூறியுள்ளார். இதில் அறிவியல் அனுபவ இயலாக முகிழ்ந்துள்ளமையைக் கண்டு மகிழலாம்.

அணுவியல்

அணுவியல் இயற்பியலில் உரு பிரிவாக விளங்குகிறது. இன்றைய காலத்தில் அறிவியல்; உலகில் பல அற்புதங்கள் வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்வது அணுவியலேயாகும். அணுபற்றிய சிந்தனைகள் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அணுபற்றி ஒளவையார் குறிப்பிடும் போது.

**அணுவிற கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய் கணுமுற்றி நின்ற கரும்புளே காட்டி
(விநாயகர் அகவல், 64 65)**

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், நம்முடைய இலக்கிய வரலாற்றில் இரண்டு மூன்று ஒளவையார்கள் காணப்படுகின்றனர்.

முடிவுரை

வளர்ந்து வரும் இந்த அறிவியல் உலகில் அறிவியல் செய்திகள் யாவும் மனதைப் பற்றியவை இலக்கியச் செய்திகள் யாவும் உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டவை அறிவியல் உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய நூல்களில் அறிவு பற்றிய செய்திகள் அதிகமாக

நுழைவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. எனினும் அறிவியல் தொடர்பான தமிழ் இலக்கிய வாதிகள் கபிலர், ஒளவையார், மாணிக்கவாசகர். தொல்காப்பியர் அறிவியல் கருத்துக்களை மேலே தெளிவாக ஒப்பிட்டு பார்த்தால் தமிழர்கள் எவ்வாறு அறிவியலுக்கு முன்னோடிகளாய் இருகிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

ஆய்வுக்கு துணை நின்ற நூல்கள்

திருவள்ளுவ மாலை	–	ஒளவையார்
பாரதியார் கவிதைகள்		
பரிபாடல்	–	சங்க இலக்கிய நூல்
திருமந்திரம்	–	திருமூலர்
பெரியபுராணம்	–	சேக்கிழார்
அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்		சிவஞானமுனிவர்
புறநானூறு		